

Istnieją inwestycje o bardzo długim, idącym w dziesiątki lat, okresie realizacji, w które zaangażowano ogromne środki finansowe (przykładem może być np. wielki zderzacz hadronów znajdujący się w CERN, International Thermonuclear Experimental Reactor - ITER w centrum badawczym w Cadarache na południu Francji, czy też finansowanie programów kosmicznych realizowanych przez NASA). W najbliższym czasie pojawi się potrzeba sfinansowania eksploatacji mineralnych bogactw układu słonecznego, a przede wszystkim zasiedlenia Marsa a w dalszej perspektywie podboju egzoplanet.

W projekcie, w pierwszej kolejności, zostaną zbadane obecnie istniejące prawnofinansowe mechanizmy finansowania długoterminowych i kapitałochłonnych inwestycji z uwzględnieniem regulacji prawnej. Następnie, na bazie tych badań, zostanie ustalony najlepszy, w tym całkiem nowy mechanizm prawnofinansowy, przy czym chodzi o to, aby uwzględniał on specyficzne cechy inwestycji, takie jak np.: bardzo długi czas trwania inwestycji (liczony nawet w dziesiątkach lat), potrzeba zaangażowania bardzo dużych środków finansowych, wysokie ryzyko niepowodzenia inwestycji, w tym ze względów losowych, czy możliwość komercjalizacji technologii opracowanych w ramach realizacji inwestycji. Wydaje się, że takim najlepszym sposobem na finansowanie inwestycji o takich cechach będzie finansowanie rozproszone, oparte o strukturę dynamicznie zmieniającą się w zależności od okoliczności, gdzie finansowanie programu nie jest kontrolowane przez jeden podmiot. Można wstępnie wskazać następujące założenia funkcjonowania takiego rozproszonego finansowania:

- Rozproszenie i decentralizacja,
- Powszechność dostępu (czyli brak ograniczeń dla osób zamierzających inwestować w projekt),
- Demokratyzacja zarządzania programem,
- Zachowanie ciągłości kompetencji i wiedzy zgromadzonych w ramach funkcjonowania programu,
- Stworzenie możliwości wnoszenia do programu innych wartości aniżeli tylko pieniężnych, takich jak np. rzeczy (w tym nieruchomości), Know-how, patenty, wyjątkowe kompetencje.

Obecnie najlepiej do tych założeń pasuje technologia rozproszonego rejestru, która m.in. umożliwia korzystanie z inteligentnych kontraktów (smart contracts) i tworzenie DAO (decentralized autonomous organization) oraz tzw. tokenów.

Tak więc w projekcie stawia się hipotezę badawczą, że najlepszym sposobem finansowania długoterminowych i kapitałochłonnych inwestycji jest specjalnie w tym celu prowadzona zintegrowana i dedykowana dla danej inwestycji platforma działająca w oparciu o technologię blockchain z funkcją DEX (czyli w pełni zdecentralizowaną, taką której nie kontroluje jeden podmiot), na której mogłyby działać inteligentne kontrakty umożliwiające emisję tokenów, przede wszystkim o charakterze udziałowym, ale także posiłkowo – płatniczym lub użytkowym. Czyli platforma ta pozwalałaby tworzyć zaawansowany inteligentny kontrakt nazywany DAO (decentralized autonomous organization), służyłaby do przeprowadzania emisji tokenów, a także umożliwiałaby ich kupowanie i sprzedawanie. Kluczowa jest tu możliwość tworzenia DAO – rozproszonej, autonomicznej organizacji, dzięki której inwestorzy mogliby głosować i zarządzać inwestycją oraz nadzorować jej przebieg. Ponadto platforma mogłaby służyć podmiotom realizującym inwestycję do wymiany i poświadczania dokumentacji w łańcuchach dostaw (np. podzespołów) oraz służyć inwestorom i wykonawcom do potwierdzania, gwarantowania i śledzenia postępów w realizacji inwestycji. Celem projektu badawczego będzie udowodnienie, że ta hipoteza jest poprawna, a także określenie podstawowych założeń prawno-ekonomicznych funkcjonowania takiego rozproszonego finansowania. Dla poprawnego działania postulowanej platformy niezbędne jest zidentyfikowanie ograniczeń formalno-prawnych i zaproponowanie odpowiednich rozwiązań, tak de lege lata, jak i de lege ferenda.

Konieczne zatem będzie przeprowadzenie analizy funkcjonalności postulowanej platformy w zakresie przepisów prawa kapitałowego, płatniczego, istniejących i postulowanych regulacji nadzorczych, prawa podatkowego, prawa odnoszącego się do finansów podmiotów publicznych i partnerstwa publiczno-prawnego, przepisów dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowania terroryzmu, a także w odpowiednim stopniu przepisów prawa międzynarodowego. Ta analiza prawna będzie prowadzona co najmniej w odniesieniu do prawa Unii Europejskiej, wybranych krajów europejskich, prawa USA oraz Wielkiej Brytanii.

Osiągnięte efekty badawcze zostaną upowszechnione poprzez monografię naukową w języku angielskim w otwartym dostępie autorstwa członków zespołu oraz artykuły prezentowane na konferencjach i publikowane w renomowanych czasopismach naukowych w kraju i za granicą.